Kraków, dnia 31 stycznia 1931 roku.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 3.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

23.

Rozporządzenie Wojewody Krakowskiego

z dnia 19 stycznia 1931 r.

o ruchu dorożek samochodowych w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie przepisów art. 3 ustawy z dnia 7 października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656 w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151 oraz przepisów § 3 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611 tudzież postanowień § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Za dorożkę samochodową, służącą do publicznej komunikacji uważa się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia pojazd mechaniczny używany do zarobkowego przewożenia mniej niż sześciu osób, nie licząc kierowcy.

§ 2.

Do ruchu dorożek samochodowych stosują się prócz przepisów niniejszego rozporządzenia, które normuje ruch ten ze względów drogowych oraz bezpieczeństwa publicznego, postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) oraz rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396).

§ 3.

Przedsiębiorca zamierzający utrzymywać komunikację dorożkami samochodowemi obowiązany jest niezależnie od obowiązku doniesienia Magistratowi jako władzy przemysłowej I. instancji o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu w myśl art. 7 rozporządzenia o prawie przemysłowem, donieść Starostwu grodzkiemu o zamierzonem rozpoczęciu ruchu, co najmniej na 3 dni przedtem.

Starostwo grodzkie wydaje potwierdzenie uskutecznionego doniesienia po uprzedniem stwierdzeniu, że interesowany uczynił zadość przepisom niniejszego rozporządzenia.

Przed uzyskaniem powyższego potwierdzenia dorożek uruchamiać nie wolno.

§ 4.

W doniesieniu do Starostwa grodzkiego należy podać:

a) imię, nazwisko, wiek, stan i adres przedsiębiorcy,

b) ilość dorożek, któremi przedsiębiorca zamierza wykonywać przemysł,

c) dokładny adres garażu przeznaczonego na przechowywanie dorożki,

d) obrane na ulicy lub placu miejsce na stanowisko dorożki,

e) numer rejestracyjny wozu,

f) imię, nazwisko, wiek, stan i adres kierowcy, o ile przedsiębiorca nie prowadzi sam dorożki,

g) dowód ubezpieczenia dorożek od odpowiedzialności prawno-cywilnej w razie wypadku odnośnie do wszystkich dorożek.

Sumy gwarancyjne mają wynosić najmniej:

a) 10.000 zł. za poszkodowanie lub zabicie jednej osoby,

b) 30.000 zł. za poszkodowanie lub zabicie więcej osób naraz,

c) 2.000 zł. za uszkodzenie cudzego mienia.

Dowód ubezpieczenia się i zapłacenia wkładki rocznej, obowiązany jest właściciel dorożek przedstawić Starostwu grodzkiemu na każde jego żądanie.

§ 5.

Przedsiębiorca obowiązany jest:

a) przestrzegać, aby ruch dorożek samochodowych odbywał się stale, a opłaty za przewóz były pobierane nie wyższe niż w zatwierdzonej taryfie,

b) zawiadomić Starostwo grodzkie bezzwłocznie a najdalej do dni 7-miu o zaniechaniu ruchu,

c) zawiadomić Starostwo grodzkie o każdem wstrzymaniu ruchu z przyczyn od przedsiębiorcy niezależnych, z podaniem przyczyny wstrzymania ruchu i ewentualnego przypuszczalnego dalszego czasu tegoż,

d) zawiadomić Starostwo grodzkie conajmniej na 24 godzin przedtem o dalszem wznowieniu ruchu.

§ 6.

Postoje dorożek mogą odbywać się tylko na stanowiskach wyznaczonych przez Magistrat na ulicach i placach miasta, które zostaną odpowiednio oznaczone tablicami z podaniem dopuszczalnej ilości dorożek na dotyczącem stanowisku.

Czasowe ustawianie się dorożek poza wyznaczonemi stanowiskami może mieć miejsce przed teatrami, kinami itp. lokalami w czasie odbywania się produkcji, wystaw, balów, zgromadzeń itp. We wszystkich tych przypadkach jednak tylko w granicach wolnego miejsca i w sposób nie tamujący komunikacji.

Władze policyjne mogą zarządzić samodzielnie w razie nagłej potrzeby wymagającej natychmiasto-

wych zarządzeń doraźne lub chwilowe przeniesienie stanowisk.

§ 7.

Każda dorożka musi posiadać numer porządkowy, którego udziela Starostwo grodzkie.

Niezależnie od numeru na tabliczce wewnątrz wozu, o której mowa w następnym paragrafie, dorożka samochodowa ma mieć wypisane numery porządkowe na latarniach i reflektorach oraz na drzwiczkach, a to przy pomocy farby trwałej, odbijającej od ogólnego tła.

§ 8.

Dorożki mają być utrzymywane w czystości i porządku zarówno wewnątrz, jak i zewnątrz. Starostwo grodzkie może w porozumieniu z Magistratem zarządzić, aby wszystkie dorożki w mieście dla odróżnienia od innych pojazdów mechanicznych polakierowane były jednakim kolorem.

Wewnątrz dorożki ma być umieszczona naprzeciw siedzenia w miejscu widocznem wedle wzoru ustalonego przez Starostwo grodzkie tabliczka z trwałego materjału, zawierająca: imię, nazwisko i adres właściciela dorożki, wysokość taryfy i porządkowy numer dorożki.

Każda dorożka samochodowa ma być oznaczona na zewnątrz wyraźnym napisem „dorożka" na szybie przed siedzeniem szofera, po przeciwnej stronie kierownicy.

Wymiary liter napisu mają wynosić: wysokość 7 cm., szerokość 0.5 cm., odległość liter od siebie $1^{1}/_{2}$ cm. Napis ma być wykonany na białem tle czarnemi literami.

§ 9.

Każda dorożka musi być zaopatrzona w taksometr, umieszczony wewnątrz pojazdu po przeciwnej stronie kierownicy.

Używać wolno tylko takich taksometrów, których urządzenie daje dostateczną gwarancję ich trwałego, pewnego i należytego działania, wykluczającego wszelki spór o wysokość należytości.

Taksometr winien być przed uruchomieniem dorożki skontrolowany i zaplombowany.

Raz do roku musi być taksometr skontrolowany, a wynik kontroli przedstawiony Starostwu grodzkiemu. Koszta plombowania i kontroli taksometru ponosi właściciel dorożki.

Bliższe dane co do tego kto będzie uprawniony, względnie upoważniony do plombowania i kontrolowania taksometrów podane będą w osobnem rozporządzeniu.

Aż do wydania tego rozporządzenia taksometry będą plombowane i kontrolowane w sposób dotychczasowy.

§ 10.

W czasie służby dorożka ma znajdować się w stanie nadającym się do jazdy.

W szczególności musi być wóz zaopatrzony we wszystkie materjały potrzebne do jazdy oraz w potrzebne w normalnym ruchu części rezerwowe, między innemi w zapasowe gumy i w skrzynkę z przyborami.

W czasie postoju wozu na stanowisku, czekania na żądanie gościa oraz wogóle w przypadku dłuższego zatrzymania się pojazdu, motor należy zatrzymać, z wyjątkiem czasu mrozów. Tak zwane turowanie motorów jest zabronione.

Drzwiczki dorożki mają być zamknięte w czasie postoju na stanowisku.

Każdy wóz ustawia się według czasu jego przybycia za poprzednim i posuwa się naprzód po odjeździe poprzednika.

Dorożki winny się ustawiać tak, by nie ścieśniały drogi, nie przytykały do chodników, nie tamowały przejścia ani przejazdu i zachowywały wolny przystęp do bram domowych.

Pozatem należy stosować się do każdorazowych zarządzeń organów urzędowych co do ustawiania się wozów na stanowiskach.

Mycia wozów i poważniejszych napraw na stanowiskach przeprowadzać nie wolno.

Jeśli organa urzędowe zauważą, że dorożka stała się w jakimkolwiekbądź kierunku niezdatną do jazdy lub, że posiada istotne braki pod względem urządzenia lub czystości, albo znajduje się w stanie nieodpowiednim lub brak jej przyborów wymaganych podczas służby, to wtedy niezależnie od ewentualnego wdrożenia przeciwko winnym dochodzenia karnego, **dorożka ma być natychmiast** przez organa te **usunięta ze stanowiska** i dopiero po uzupełnieniu względnie usunięciu braków może być dopuszczoną do zajęcia miejsca na stanowisku.

§ 11.

Kierować dorożkami mogą tylko uprawnieni do tego kierowcy, posiadający wystarczającą znajomość ulic i placów i którzy uzyskali odnośną kartę legitymacyjną, wydaną przez Starostwo grodzkie według wzoru przez siebie ustalonego.

Kartę legitymacyjną należy mieć stale przy sobie w czasie pełnienia służby, a osoby nie mogące się nią wykazać **winny być** przez organa wykonujące kontrolę **usunięte** natychmiast ze stanowiska.

Jeśli kierowca zostaje ze służby wydalony lub dobrowolnie ustępuje, obowiązany on jest oddać właścicielowi dorożki kartę legitymacyjną, właściciel zaś musi zgłosić to do 24 godzin w Starostwie grodzkiem i zwrócić równocześnie odebraną kartę legitymacyjną.

§ 12.

Kierowcy winni być przyodziani czysto oraz posiadać jednakowe czapki koloru ciemno-granatowego, których wzór ustali Starostwo grodzkie.

Kierowca musi być w czasie pełnienia służby w stanie zupełnie zdolnym do usług publiczności.

Wzbronione jest nadużywanie w czasie służby napojów alkoholowych.

Kierowcy nie wolno palić tytoniu i cygar w czasie jazdy, a w czasie postoju wewnątrz krytych pojazdów.

Kierowca winien się zawsze zachowywać przyzwoicie podczas pełnienia służby, a specjalnie uprzejmie w stosunku do gościa.

Wzbronione są: hałaśliwe zachowanie się na stanowiskach, tamowanie przejść przez gromadzenie się kierowców na jezdni lub chodniku, natrętność w stosunku do przechodzących, naprzykrzanie się z usługami itp.

Kierowcy poza wypadkami naglącej konieczności nie wolno się oddalać od dorożki w czasie postoju na stanowisku, jak i w czasie czekania na życzenie gościa.

Kierowcy nie wolno w czasie postoju na stanowisku siedzieć wewnątrz w wozie, w miejscu przeznaczonem dla gości, spać w nim, grać w karty itp.

Jeżeli u kierowcy są widoczne objawy nadużycia alkoholu, jeśli ten jest niechlujnie ubrany lub w rażący sposób lekceważy przepisy, to wtedy niezależnie od wdrożenia przeciwko winnemu dochodzeń karnych, kierowca może być usunięty ze stanowiska przez organa urzędowe.

§ 13.

Właściciel dorożki jest obowiązany dopilnować i jest za to osobiście odpowiedzialny, by kierowcy dorożek i dorożki wyjeżdżały do służby w stanie odpowiadającym przepisom.

Wszystkie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kierowców odnoszą się bezpośrednio i do właścicieli dorożek, w przypadku, gdy właściciel sam dorożką kieruje.

§ 14.

Nie wolno przyjmować do jazdy dorożkami osoby w stanie nietrzeźwym, widocznie niechlujnej lub mogącej zabrudzić otoczenie, z wyjątkiem zarządzeń organów bezpieczeństwa.

Kierowcy nie wolno wbrew woli gościa brać do dorożki innych osób lub przedmiotów.

W dorożce nie wolno wozić osób dotkniętych chorobami zakaźnemi lub podlegającemi obowiązkowi zgłoszenia. Nie wolno również przewozić zwłok osób zmarłych.

Gdyby kierowca podczas jazdy lub po odwiezieniu gościa dowiedział się lub nabrał przekonania, że przewoził osobę dotkniętą chorobą zakaźną lub podlegającą obowiązkowi zgłoszenia, winien wstrzymać dalszą jazdę z gośćmi i pod osobistą odpowiedzialnością bezzwłocznie donieść o tem Magistratowi (Miejskiemu Urzędowi Zdrowia), celem przeprowadzenia dezynfekcji. Do czasu przeprowadzenia dezynfekcji dorożką jeździć nie wolno.

§ 15.

Kierowca winien odwieźć gościa, o ile ten nie da mu specjalnych wskazówek na miejsce przeznaczenia bez zbaczania i tak szybko, jak tylko na to pozwalają każdorazowo stosunki komunikacyjne i obowiązujące przepisy, o ile gość przy jeździe na czas nie pragnie powolniejszej jazdy.

Kierowca na żądanie gościa winien dać wyjaśnienie co do kierunku jazdy i czasu jej trwania, taryfy i działania taksometru.

W czasie jazdy kierowcy nie wolno oddawać wozu do kierowania osobie drugiej. Starostwo grodzkie może w tym wypadku orzec utratę karty legitymacyjnej.

Również nie wolno kierowcy pod żadnym pozorem brać w czasie jazdy pomocnika.

§ 16.

Kierowca może odmówić przewożenia przedmiotów, których transport mógłby wóz powalać, zniszczyć lub nadmiernie obciążyć.

Pakunków, których gość nie może lub nie chce brać do wozu mimo, że jest na nie miejsce, mogą być załadowane na zewnątrz na wozie, o ile przez to nie doznaje ograniczenia swoboda poruszeń i pole widzenia kierowcy. Na dachu wozu mogą być pomieszczone tylko wtedy, gdy ten jest specjalnie w tym celu urządzony. Pakunki załadowane na zewnątrz wozu powinien kierowca osłonić przed deszczem i śniegiem.

§ 17.

Za przewóz osób i rzeczy należy się kierowcy wynagrodzenie według taryfy, zatwierdzonej przez Magistrat jako władzę przemysłową I. instancji po myśli art. 43 rozp. o prawie przemysłowem.

§ 18.

Wszyscy właściciele dorożek samochodowych mają dostosować je do wymagań objętych tymi przepisami co do ich wyglądu i urządzenia w terminie 3-ch miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 19.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają surowszemu ukaraniu, będą karani w myśl postanowień Rozdziału IV. ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151) względnie po myśli art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365 lub po myśli art. 126—130 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468).

§ 20.

W przypadkach, gdy przedsiębiorca (właściciel dorożki) mimo wymierzonych kar nie stosuje się do obowiązujących przepisów, Starostwo grodzkie może, o ile się to okaże konieczne ze względu na bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi lub dla mienia prywatnego w szerszym rozmiarze, w drodze przymusu bezpośredniego zakazać mu używania dorożek do przewozu osób, a to zgodnie z art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342.

§ 21.

Jeśli nałożone na kierowcę kary za przekroczenie niniejszych przepisów nie odniosły skutku lub jeśli wyrok sądowo-karny stwierdził, że dotyczący nie zasługuje na zaufanie jako kierowca, może Starostwo grodzkie zakazać stale lub czasowo kierowania dorożkami i w wykonaniu tego zakazu zarządzić odebranie karty legitymacyjnej.

§ 22.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia powierza się organom Policji Państwowej.

Dochodzenie i karanie przekroczeń przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile one nie stanowią czynów karygodnych i zaniedbań, podlegających kompetencji Sądów, należy do właściwości Starosty grodzkiego.

§ 23.

Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w 30 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: **Dr. Kwaśniewski.**

24.

Okólnik Wojewody Krakowskiego
z dnia 8 stycznia 1931 r.
skierowany do Starostów powiatowych i Prezydenta miasta Krakowa z wykazem włóczęgów i wyłudzających wsparcia.

Według doniesień interesowanych gmin włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami wsparcia na rachunek swych gmin przynależności względnie zamieszkania następujące osoby:

1) Kubicz Józef, urodz. 15 marca 1897 roku, syn Grzegorza i Katarzyny, samotny, przynależny do gminy Żarki pow. Chrzanów.

2) Michał Dębski, syn Józefa i Marji ze Słomków, ur. w Świątnikach Górnych dnia 13 stycznia 1889.

3) Józef Synowiec, syn Wojciecha i Agaty ze Stryszowskich, ur. w Świątnikach Górnych dnia 17 kwietnia 1901 r.

4) Józef Synowiec, syn Stanisława i Zofji z Pasternaków, urodzony w Świątnikach Górnych dnia 21 lutego 1893.

5) Stanisław Wietecha, urodz. 8 sierpnia 1896 r. w Czeluśnicy pow. Jasło, nieślubny syn Marji, zamieszkały w gminie Brzezówce pow. Jasło.

6) Józef Król, syn śp. Marji i Franciszka Króla, funkcjonarjusza P. K. P., urodzony 1 stycznia 1916 r. w Woli Duchackiej, powiat Kraków, religji rzym. kat., zamieszkały w Krakowie Dz. XXI. ul. Łanowa l. 47.

Proszę o wydanie stosownych zarządzeń, ponieważ ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia nie będą zwracane przez interesowane gminy.

Wojewoda: wz. **Mikosz,** Wicewojewoda.

25.

Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego
z dnia 16 stycznia 1931 r.
w sprawie nadania Teodorowi Janowi Suknarowskiemu tytułu i uprawnienia mierniczego przysięgłego.

Teodor Jan Suknarowski zamieszkały w Sierszy koło Trzebini otrzymał reskryptem Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcji Robót Publicznych) w Krakowie z dnia 20 grudnia 1930 r. L: 38995 RPO/D. I.-2 tytuł i uprawnienia mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Sierszy powiat Chrzanów.

Przysięgę służbową złożył wymieniony na ręce Starosty powiatowego w Chrzanowie w dniu 9 stycznia 1931 r.

Za Wojewodę:
Inż. Henryk Dudek, Dyrektor Robót Publicznych.

26.

Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego
z dnia 12 stycznia 1931 r.
w sprawie nadania inż. Tadeuszowi Gutkiewiczowi tytułu i uprawnienia mierniczego przysięgłego.

Inż. Tadeusz Gutkiewicz rodem z Grójca pow. warszawskiego a zamieszkały w Krakowie, ul. Podzamcze L. 3 otrzymał reskryptem Urzędu Wojewódzkiego (Dyrekcji Robót Publicznych) w Krakowie z dnia 29 listopada 1930 L: 36864 RPO/D. I.-2 tytuł i uprawnienia mierniczego przysięgłego, a przysięgę służbową złożył na ręce Dyrektora Robót Publicznych w dniu 30 grudnia 1930 r.

Następnie wymieniony pismem z dnia 7 stycznia 1931 r. zgłosił przeniesienie swej siedziby urzędowej do Płońska woj. warszawskiego.

Za Wojewodę:
Inż. Henryk Dudek, Dyrektor Robót Publicznych.

27.

Obwieszczenie Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 22 października 1930 r.
o przepisach dotyczących czyszczenia dołów kloacznych i wywozu nieczystości.

Rada miejska uchwałą z dnia 10 września 1930 r. powziętą na zasadzie przepisów § 14 i) oraz § 60 ustęp 30) Statutu gminnego dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 r. (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108), zarządziła, co następuje:

I.

Warunki prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 1.

Prowadzenie przedsięborstwa czyszczenia dołów kloacznych na obszarze miasta Krakowa podlega niezależnie od ograniczeń, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) przepisom niniejszego zarządzenia, które określa sposób prowadzenia tego przedsiębiorstwa ze względów bezpieczeństwa publicznego, przepisów sanitarnych i porządkowych.

§ 2.

Prowadzenie przedsiębiorstwa czyszczenia dołów kloacznych i wywozu nieczystości można rozpocząć po pisemnem stwierdzeniu przez Magistrat jako władzę sanitarno-porządkową, że zamierzone przedsiębiorstwo urządzone jest zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia. O potwierdzenie takie należy się postarać niezależnie od obowiązku doniesienia o przemyśle zgodnie z art. 7 prawa przemysłowego

§ 3.

Celem uzyskania potwierdzenia, o którem mowa w § 2 należy wnieść do Magistratu prośbę, w której ma być podane:

1) imię, nazwisko, wiek, stan, adres przedsiębiorcy,

2) dokładny adres (ulica i Nr. domu) budynku, przeznaczonego na przechowywanie maszyn, beczkowozów, narzędzi, inwentarza itp.,

3) ilość i opis maszyn, któremi przedsiębiorca zamierza wykonywać czyszczenie dołów kloacznych wraz z podaniem ilości wozów rekwizytowych oraz ilości robotników,

4) sposób dezynfekcjonowania maszyn i narzędzi.

Magistrat może zażądać podania innych jeszcze szczegółów, wyżej nieokreślonych, a dotyczących prowadzenia przedsiębiorstwa.

II.

Organizacja przedsiębiorstwa.

§ 4.

Urządzenie zakładu.

Zabudowania przeznaczone na przechowywanie maszyn, wozów, narzędzi, inwentarza itp., służących do czyszczenia dołów kloacznych i wywozu nieczystości, mają być wykonane zgodnie z obowiązującemi przepisami budowlanemi i mają być oddzielone od zabudowań innych przedsiębiorstw oraz budynków mieszkalnych. Zabudowania przedsiębiorstwa czyszczenia dołów kloacznych mają być należycie zwentylowane i skanalizowane oraz opatrzone ściekiem z oddzielnym, szczelnie zamkniętym zbiornikiem.

Również należy zabudowania przedsiębiorstwa zaopatrzyć w dostateczną ilość wody bieżącej, służącej do czyszczenia maszyn, wozów i innych urządzeń, stykających się z treścią kloaczną. W obrębie zabudowań ma być urządzona osobna izba dla robotników, dostatecznie oświetlona, zwentylowana i ogrzana, w której ma się znajdować umywalnia z bieżącą wodą oraz potrzebną ilością mydła i ręczników. Przy izbie ma być urządzony wychodek i pissoir, przeznaczony dla robotników.

§ 5.

Inwentarz przedsiębiorstwa

Przedsiębiorstwa czyszczenia dołów kloacznych mają być należycie wyposażone w urządzenia potrzebne do prowadzenia tego przemysłu, w szczególności powinny posiadać maszyny pneumatyczne (ssące) zdatne do użytku.

Beczki i paki kanalarskie mają być żelazne.

Wozy rekwizytowe mają być szczelnie zamykane, wewnątrz wybite blachą. Maszynki ręczne mają być zaopatrzone w palnik do spalania gazów. Węże muszą być zaopatrzone w odpowiednie gumowe uszczelnienia, a wyloty beczek i wężów powietrznych w odpowiednie zatyczki.

Maszyny, wozy rekwizytowe, beczki, itd. mają być nazewnątrz w widocznem miejscu oznaczone firmą przedsiębiorcy.

§ 6.

Utrzymanie inwentarza i zakładu.

Maszyny, wozy, beczkowozy oraz wszelkie inne przyrządy, służące do czyszczenia dołów kloacznych

mają być utrzymywane w porządku i czystości. Również należy przestrzegać czystości woźniców i robotników, ich ubrań oraz czystości koni i uprzęży. Woźnice i robotnicy, zajęci w przedsiębiorstwie powinni posiadać specjalne płócienne ubrania.

Po każdorazowym dniu pracy należy maszyny, wozy i inne narzędzia oraz konie i uprząż oczyścić. Również robotnicy i woźnice mają należycie oczyścić swoje ubrania oraz umyć twarz i ręce przy użyciu mydła i ręcznika. W czasie epidemji należy personal przedsiębiorstwa, konie oraz wszelkie urządzenia i rekwizyty należycie poddawać dezynfekcji, a nadto personal zajęty przy czyszczeniu dołów kloacznych ma być szczepiony.

§ 7.

Sposób czyszczenia dołów kloacznych.

Do wydobywania nieczystości kloacznych płynnych z dołu kloacznego należy używać pomp pneumatycznych. Przy wykonywaniu robót należy utrzymywać dostateczną ilość wiader, węży oraz podręczny warsztat. Do obsługi należy używać dostatecznej ilości robotników przy maszynie, przy beczkowozie i przy dole kloacznym.

Przy czyszczeniu ręcznem dołu kloacznego z kału i z twardego osadu kloacznego (co nie da się uskutecznić pompą lecz, wymaga pracy ręcznej) należy przestrzegać następujących warunków:

1) nad wykonywaniem tej czynności ma czuwać osoba dobrze obeznana z temi robotami,

2) robotnicy mają posiadać odpowiednie przyrządy zabezpieczające, jak maski gazowe, kaganki oliwne itp. Kaganki oliwne przed wejściem do dołu kloacznego należy zaświecić i spuścić na łańcuszku do dołu, celem przekonania się czy niema w dole nagromadzonych gazów kloacznych. Gdy światło lampki gaśnie, co oznacza, że w dole są nagromadzone gazy, szkodliwe dla życia i zdrowia, wtedy wchodzenie do dołu kloacznego jest zakazane. W celu usunięcia tych gazów należy dół wypalić słomą i wywietrzyć,

3) robotnicy, wchodzący do dołu mają być zaopatrzeni w pasy bezpieczeństwa, przymocowane do linki, która jest przywiązana do kołowrotu lub trzymana przez robotników, czuwających nad otworem tak, by w razie zasłabnięcia robotnika w dole można go było w każdej chwili wyciągnąć na wierzch.

§ 8.

Wywóz nieczystości.

Wydobyte nieczystości należy wywozić do leja, wyznaczonego w tym celu przez Magistrat. Przedsiębiorcy obowiązani są za używanie leja opłacać należytość w wysokości ustalonej przez Magistrat.

Wywożenie nieczystości na inne miejsca jest niedozwolone.

Magistrat może jednak zezwolić na wywożenie nieczystości na pola orne, położone zdala od budynków mieszkalnych w czasie miesięcy zimowych, tj. od 1 października do 31 marca. Zezwolenia takiego udziela na piśmie Miejski Urząd Zdrowia.

§ 9.

Przepisy porządkowo-drogowe.

Podczas prowadzenia czynności czyszczenia dołów kloacznych oraz wywozu nieczystości należy przestrzegać przepisów rozporządzenia Wojewody krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic (L. B. P. 7069/927), w szczególności:

1) maszyny, wozy służące do czyszczenia dołów należy podczas wykonywania robót ustawić po tej stronie ulicy, gdzie odbywa się czyszczenie, przodem w kierunku ruchu tak, by nie tamować swobodnej komunikacji,

2) przejazd taboru, służącego do czyszczenia dołów ma się odbywać z reguły tylko ulicami bocznemi,

3) zanieczyszczanie ulic i placów zarówno podczas czyszczenia dołów, jak i podczas wywozu nieczystości jest wzbronione. W razie zanieczyszczenia ulic i placów personal zajęty przy pracy ma obowiązek oczyszczenia tych miejsc. W razie zaniedbania tego obowiązku, Zakład czyszczenia miasta przeprowadzi oczyszczenie z urzędu w drodze wykonania zastępczego na koszt i niebezpieczeństwo przedsiębiorcy.

Magistrat może zarządzić, aby czyszczenie dołów kloacznych na pewnych ulicach odbywało się tylko w porze nocnej.

III.

Przepisy ogólne.

§ 10.

W dzieln. I. do VIII. i XXII. czyszczenie dołów kloacznych może być wykonywane wyłącznie przez Zakład czyszczenia miasta, natomiast w Dzieln. IX. do XXI. oraz w objektach wojskowych w Dzieln. I. do VIII. i XXII. mogą przeprowadzać czyszczenie dołów kloacznych przedsiębiorcy prywatni.

Innym osobom ze względu na bezpieczeństwo publiczne nie wolno pod żadnym warunkiem przeprowadzać samowolnie we własnym zakresie czyszczenia dołów kloacznych.

§ 11.

Magistrat miasta Krakowa może wydawać w granicach tego zarządzenia szczegółowe postanowienia dotyczące wykonania powyższych przepisów.

W ważniejszych wypadkach, jak np. w czasie epidemji Magistrat może ze względów sanitarno-porządkowych i bezpieczeństwa publicznego wydać po

stanowienia wykraczające poza granice niniejszego zarządzenia, a nawet może w poszczególnych przypadkach zakazać na pewien czas prowadzenia przedsiębiorstwa.

IV.

Przepisy przejściowe.

§ 12.

Przedsiębiorcy, zajmujący się czyszczeniem dołów kloacznych mają najdalej w terminie do 3-ch miesięcy przystosować swoje zakłady przemysłowe do niniejszego zarządzenia. W tym celu mają wnieść podanie należycie udokumentowane do Magistratu, zgodnie z postanowieniami § 2 niniejszego zarządzenia.

W razie nieuczynienia zadość wymogom powyższych postanowień, Magistrat zabroni dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa.

V.

Przepisy karne i wykonawcze.

§ 13.

Wszelkie przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na podstawie § 60 ustęp 30 Statutu gminnego przy zastosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89), względnie po myśli § 128 rozporządzenia Wojewody z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic (L. B. P. 7069/27), o ile nie podlegają karom surowszym na podstawie innych przepisów prawnych.

§ 14.

Wprzypadkach, gdy przedsiębiorca nie będzie stosował się do obowiązujących przepisów, Magistrat niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności karnej zastosuje środki przymusowe, przewidziane w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), a w szczególności karę pieniężną w celu przymuszenia, wykonanie zastępcze lub przymus bezpośredni.

§ 15.

Dochodzenie i karanie wykroczeń przepisów niniejszego zarządzenia, o ile nie stanowią one czynów lub zaniedbań karygodnych, podlegających kompetencji sądów, należy do właściwości Magistratu miasta Krakowa, jako władzy administracji ogólnej I. instancji.

§ 16.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent miasta: **Inż. Karol Rolle.**

28.

Ogłoszenie Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 21 stycznia 1931 r.
w sprawie sporządzenia i uprawomocnienia się planów zabudowania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa zawiadamia:

I. o przystąpieniu po myśli art. 21 prawa budowlanego do sporządzenia:

1) planu parcelacji i zabudowania błonia miejskiego (parceli lk. 566/1 dz. X) przy ul. Kobierzyńskiej w Zakrzówku obok rogatki miejskiej,

2) planu szczegółowego zabudowania gruntów pofortyfikacyjnych wschodniego noyau między ul. Grzegórzecką a ul. Mogilską.

Odnośne projekty będą wyłożone do przeglądu w Budownictwie m. Oddz. B. Ratusz III p. drzwi Nr. 20 w dniach od 3-go do 10-go lutego 1931 r.

Tamże można zgłaszać wnioski w dniach od 10-go do 17-go lutego 1931 r.

II. o uprawomocnieniu się po myśli art. 33 prawa budowlanego planów zabudowania:

1) gruntów Wacława Popiela i przyległych parcel lk. 427/5 własność Gminy m. Krakowa, oraz lk. 272/2 i 282/1 własność Zgromadzenia X. X. Misjonarzy na Nowej Wsi dzielnica XV. położonych między ul. Lea i Kazimierza Wielkiego,

2) obszaru Płaszowa ograniczonego ulicami: Płaszowską, Krzywda i Przewóz,

3) rewizji i ustalenia zabudowania bloków XVI i XVII. przy Al. Słowackiego, ul. Wybickiego, Sienkiewicza i Łobzowskiej w Nowej Wsi,

4) obszaru gruntów Legutki położonego między ul. Królowej Jadwigi parcelą miejską lk. 1534/2, deptakiem wojskowym i realnością W. Chwały,

5) obszaru Nowej Wsi między ulicami: Chocimską, Czarnowiejską, Urzędniczą i J. Lea,

6) obszaru gruntów w Łobzowie między ulicą Kazimierza Wielkiego, Szkołą podchorążych, Młynówką i ulicą Łączną,

7) południowej strony ulicy Smoleńsk między ulicą Bożego Miłosierdzia, a ul. Straszewskiego, oraz ulicy Straszewskiego między ulicą Zwierzyniecką a ul. Smoleńsk.

Prezydent miasta: wz. **Dr. Piotr Wielgus.**

29.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

z dnia 7 stycznia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Bochni.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Bochni wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy z dnia 20 grudnia 1930 r. L: 355/30 a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy (podróże służbowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.).

Wysokość odszkodowania dla członków miejscowych i zamiejscowych wynosi 12 zł.

Ponadto członkom zamiejscowym przysługuje ryczałt na koszty utrzymania w kwocie 6 zł. oraz zwrot kosztów przejazdu, liczonych według najniższej taryfy.

Normy powyższe stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Bochni od dnia 15 stycznia 1931 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

Grzegorz Chomicki.

30.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

z dnia 12 stycznia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Tarnowie.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Tarnowie wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dnia 3 stycznia 1931 r. L: 6156/30, a mianowicie: zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.),

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych do zł. 20, dla członków zamiejscowych oprócz wyznaczonej djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie do zł. 12.

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Tarnowie od dnia 1 lutego 1931 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

Grzegorz Chomicki.

31.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

z dnia 20 stycznia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Wieliczce.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Wieliczce, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy, z dnia 10 stycznia 1931 r. L: 113/31, a mianowicie zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub pracownikami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednakże prawo:

a) do ryczałtowego odszkodowania za czas poświęcony sprawom Kasy (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. p.), dla przewodniczącego zł. 10, dla członków zł. 8,

b) do ryczałtu na koszty utrzymania dla członków zamiejscowych zł. 8, oraz do kosztów przejazdu.

Normy te stosowane będą również dla członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Wieliczce od dnia 1 lutego 1931 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie
Grzegorz Chomicki.

32.

Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

z dnia 23 stycznia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Jaśle.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Jaśle, wprowadzone zarządzeniem Komisarza Zarządzającego wymienionej Kasy z dnia 7 stycznia 1931 r. L: 95/31, a mianowicie:

1) zmianę § 29 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 29.

Zasiłek pieniężny wypłaca się — jeżeli niezdolność do pracy nastąpiła jednocześnie z chorobą — od 3-go dnia niezdolności do pracy, za cały czas trwania niezdolności do pracy, niewyłączając niedziel i świąt, nie dłużej jednak niż przez 39 tygodni, od dnia zachorowania.

Zasiłek pieniężny będzie wypłacony od pierwszego dnia choroby tym chorym, których niezdolność do pracy trwa dłużej niż 7 dni, oraz za tych ubezpieczonych, którzy zmarli wskutek choroby przed upływem 7-miu dni.

Jeżeli niezdolność do pracy następuje później, zasiłek ten wypłaca się od pierwszego dnia niezdolności i od tegoż dnia liczy się okres 39 tygodni.

Gdy członek w ciągu jednego roku korzystał nieprzerwanie lub ogółem z 39-tygodniowej pomocy Kasy i gdy ta sama choroba ponawia się w czasie następnych 12 miesięcy, Kasa może ograniczyć świadczenia pieniężne do pomocy 13-tygodniowej.

Jeżeli ubezpieczony przed upływem 8 tygodni od wyzdrowienia zapadnie powtórnie na tę samą chorobę, to drugie zachorowanie Kasa uważać będzie przy obliczaniu okresu zasiłkowego za dalszy ciąg pierwszej choroby.

2) Zmianę § 106 przez ustalenie go w następującem brzmieniu:

§ 106.

Członkowie Zarządu sprawują swój urząd bezpłatnie jako urząd honorowy.

Nie mogą być jednocześnie płatnymi urzędnikami lub członkami Kasy.

Członkowie Zarządu mają jednak prawo:

a) do odszkodowania pieniężnego za czas poświęcony sprawom Kasy z uszczerbkiem dla ich zarobku (podróże urzędowe, posiedzenia, rewizje Kasy i t. d.),

b) do zwrotu faktycznie poniesionych w sprawach Kasy wydatków (na podstawie przedłożonego dowodu).

Wysokość odszkodowania pod a) wynosi dla członków miejscowych zł. 6 (sześć), dla członków zamiejscowych oprócz djety, ryczałt na koszty utrzymania w kwocie zł. 6 (sześć).

Normy te stosowane będą również do członków Rady Kasy, Komisji Rewizyjnej i Komisji Rozjemczej.

Powyższe zmiany obowiązują Powiatową Kasę Chorych w Jaśle od dnia 1 lutego 1931 r.

Dyrektor Okręg. Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie
w. z. **Eugenjusz Nieć.**

Ruch służbowy.

33.

A. W resorcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda Krakowski przeniósł urzędnika kontr. XII st. sł. **Aleksandra Muszańskiego** z Krakowa do Starostwa w Chrzanowie.

B. W resorcie Ministerstwa Skarbu.

(w okręgu Izby Skarbowej Krakowskiej).

dopuszczeni do służby przygotowawczej:

na stanowisko I kategorji:

Wojnowski Stanisław w Wydziale V Izby, **Liptak Józef** w Urzędzie Skarb. Akc. i Mon. Państw. w Krakowie, **Grochal Kazimierz** w II Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie;

na stanowisko II kategorji:

Talik Jan w Wydziale I Izby, **Sroka Jan** w Wydziale III Izby, **Beck Bruno** w Wydziale VI Izby, **Lech Stanisław** w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie, **Sopicka Marja** w II Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk w Krakowie;

przyjęci do służby w charakterze pracowników kontraktowych:

Hamerski Adam w Wydziale II Izby, **Michalik Stanisław** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Białej, **Ledóchowski Franciszek** w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie, **Grabowski Tadeusz** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowie za wynagrodzeniem 500 zł. miesięcznie, **Patoczka Rudolf** w Wydziale III Izby, za wynagrodzeniem 451 zł. miesięcznie, **Sorokowski Aleksander** w X st. sł. w Wydziale II Izby, **Bednarek Stefan** w X st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Wadowicach, **Mołodecki Władysław** w X st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie, **Rożkowa Irena** w XI st. sł. w Wydziale I Izby, **Nowak Bolesław** w XI st. sł. w Wydziale III Izby i **Kankoferówna Anna** w XI st. sł. w I Kasie Skarbowej w Krakowie;

Mianowani:

prakt. I kat. Łuszczkiewicz Antoni w Wydziale II Izby referendarzem w VIII st. sł.;

księgowy w VII st. sł. **Hrabi Wojciech** w Kasie Skarbowej w Białej naczelnikiem Kasy Skarbowej;

naczelnik Kasy Skarbowej w VII st. sł. **Jodłowski Jan** w II Kasie Skarbowej w Krakowie księgowym w VII st. sł. i przeniesiony do Wydz. II Izby;

kontroler w VIII st. sł. **Gładki Adam** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Nowym Sączu asesorem w dotychczasowym stopniu służbowym z poruczeniem tymczasowego kierownictwa Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Grybowie;

prakt. kontr. w XI st. sł. **Żarnecka Jadwiga** w Urzędzie Opłat Stempl. w Krakowie praktykantem na stanowisko II kat.;

praktykanci na stanowisko II kat.: **Brzykówna Alina** w Wydz. VI Izby sekretarzem w X st. sł. a **Pajor Jan** w Kasie Skarb. w Gorlicach, **Postawa Ludwik** w II Kasie Sk. w Krakowie, **Romański Stanisław** w Kasie Skarbowej w Nowym Sączu i **Mazurkiewicz Antoni** w Kasie Skarbowej w Wieliczce asystentami rachunkowymi w X st. sł.;

Zięba Józef prow. asystentem mierniczym w X st. sł. w Urzędzie Katastralnym w Makowie,

praktykanci na stanowisko II kat.: **Dańda Franciszek** w rejonie Nr. 48 w Nowym Sączu i **Gerard Stanisław** w rejonie Nr. 91 w Oświęcimiu komisarzami Kontroli Skarbowej w X st. sł.;

prowiz. rewidenci Kontroli Skarbowej w XI st. sł.: **Piotrowski Tadeusz** w rejonie Nr. 33 w Gorlicach, **Parelak Teodor** w Krakowie, **Woźniacki Mieczysław** w rejonie Nr. 47 w Nowym Sączu i **Bieńkowski Kazimierz** w rejonie Nr. 53 w Nowym Targu rewidentami Kontroli Skarbowej w XI st. sł.;

prakt. na stanowisko III kat. w rejonie Nr. 15 w Krakowie **Iwaszkiewicz Antoni** rewidentem Kontroli Skarbowej w XI st. sł.;

pracownik kontraktowy w XI st. sł. w stałym dozorze w Państw. Wytwórni wódek Nr. 15 w Krakowie **Michorczyk Antoni** praktykantem na stanowisko II kat.

Przeniesieni:

referendarz w VII st. sł. **Pluta Jan** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brzesku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Nowym Sączu;

referendarz miernictwa w VII st. sł. **Gołębski Eugenjusz** z Urzędu Katastralnego w Nowym Targu, do Urzędu Katastralnego w Krakowie;

asesorzy w VIII st. sł.: **Pieprzyk Maciej** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bochni do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brzesku,

Kisły Aleksander z okręgu Izby Skarbowej w Nowogródku do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie,

Meidinger Władysław z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Oświęcimiu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bochni,

kontroler w VIII st. sł. **Kopczyński Bruno** z I. Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie do I Kasy Skarbowej w Krakowie;

naczelnik kancelarji w VIII st. sł. **Roczmierowski Jakób** z Urzędu Opłat Stemplowych w Krakowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Oświęcimiu;

buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 550 zł. miesięcznie **Tkacz Bronisław** z Wydziału II Izby do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Chrzanowie;

sekretarz w IX st. sł. **Dziubak Tadeusz** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie — powiat do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie;

kontroler w IX st. sł. **Dąbrowski Władysław** z Kasy Skarbowej w Chrzanowie do Kasy Skarbowej w Myślenicach;

kontrolerzy w IX st. sł.: **Dutka Stanisław** z Kasy Skarbowej w Gorlicach do Kasy Skarbowej w Nowym Targu,

Stygar Włodzimierz z Kasy Skarbowej w Jaśle do okręgu Izby Skarbowej I we Lwowie,

Haliński Czesław z I Kasy Skarbowej w Krakowie do II Kasy Skarbowej w Krakowie;

adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Jaworek Stefan** z II Kasy Skarbowej w Krakowie do I Kasy Skarbowej w Krakowie;

asystenci rachunkowi w X st. sł.: **Kula Marjan** z I Kasy Skarbowej w Krakowie do Kasy Skarbowej w Nowym Sączu i **Sokół Wojciech** z I Kasy Skarbowej w Krakowie do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie;

adjunkt kancelaryjny w X st. sł. **Kolasina Marja** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wieliczce do Kasy Skarbowej w Wieliczce;

rejestratorzy w X st. sł.: **Berger Teodor** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Nowym Targu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bochni i **Głowacki Jan** z Urzędu Katastralnego w Chrzanowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Chrzanowie;

sekwestrator podatkowy w X st. sł. **Gadzalski Władysław** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Ropczycach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Nowym Targu; kancelista w XI st. sł. **Onyszkiewicz Aleksander** z I. Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Krakowie — powiat;

praktykant na stanowisko II kat. **Skibiński Franciszek** z Kasy Skarbowej w Nowym Targu do Kasy Skarbowej w Pilźnie;

inspektorzy Kontroli Sk. w VIII st. sł.: **Mychalczuk Dymitr** z Wydziału IV Izby do Obwodu VI w Chrzanowie i **Wałek Klemens** z Chrzanowa do Obwodu XIX w Myślenicach;

komisarze Kontroli Sk. w IX st. sł.: **Ekioes Stanisław** z Bochni do rejonu Nr. 26 w Chrzanowie i **Wolański Wojsław** z Okocimia na stanowisko Inspektora Obwodu XXII w Żywcu;

komisarz Kontroli Sk. w X st. sł. **Pawlik Aleksander** z Tarnowa do Okocimia;

rewidenci Kontroli Sk. w XI st. sł.: **Kosiba Paweł** z okręgu Izby Skarbowej I we Lwowie do rejonu Nr. 57 w Krościenku i **Owsiak Jan** z okręgu Izby Skarbowej II we Lwowie do rejonu Nr. 24 w Mikluszowicach.

Przeniesieni w stan nieczynny:

insp. Sk. w VI st. sł.: **Meiss Karol** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Grybowie i **Manaczyński Józef** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowie.

Zwolnieni:

Książkiewicz Antoni ref. w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. z powodu zamianowania referentem w VII st. sł. w Urzędzie Kontroli Państw. w Katowicach;

pracownicy kontr. w XI st. sł.: **Pliszewski Zbigniew** w Wydziale III Izby, **Witkowska Stefanja** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mielcu, **Wanatowicz Józef** w Urzędzie Katastralnym w Jordanowie.

Przeniesieni w stan spoczynku:

naczelnicy Kasy Skarbowej w VII st. sł.: **Repczyński Ignacy** w I Kasie Skarbowej w Krakowie i **Turkowski Władysław** w Kasie Skarbowej w Mielcu;

księgowi w VII st. sł.: **Reczyński Jan** w Wydziale III Izby i **Ściborowski Henryk** w I Kasie Skarbowej w Krakowie;

Dura Stanisław, kontroler w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Nowym Sączu;

Rapacka Albina adjunkt kancel. w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Nowym Targu.

W lwowskiej Dyrekcji Ceł.

Kierownik Dyrekcji Ceł we Lwowie przyjął do służby w Urzędzie celnym w Krakowie **Józefa Pelsa** w chaarkterze pracownika kontraktowego i **Henryka Oprycha** w charakterze praktykanta II kategorji.

Minister Skarbu cofnął przeniesienie insp. cel. **Władysława Datki** z Urzędu celnego w Krakowie do służby w Urzędzie celnym we Lwowie.

Dział nieurzędowy.

Odznaczenia.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 8 listopada 1930 zaliczył PP.:

Dr. Mieczysława Łęckiego, starostę powiatowego chrzanowskiego za zasługi w dziedzinie administracji państwowej nad rozwojem samorządu powiatowego,

Dr. Macieja Łacha, starostę powiatowego nowosądeckiego za zasługi na polu administracji państwowej i

Dr. Władysława Wnęka, starostę powiatowego wielickiego za zasługi na polu administarcji państwowej,

w poczet kawalerów orderu Odrodzenia Polski, nadając im odznaki Krzyża Oficerskiego.

Tymczasowy Wydział Powiatowy w Jaśle ogłasza

Konkurs

na następujące stanowiska:

1) rachmistrza,
2) kasjera,
3) referenta podatkowego,
4) siłę kancelaryjną.

Wymagane następujące warunki konkursu:

1) rachmistrz: szkoła zawodowa, praktyka samorządowa przynajmniej dwuletnia,

2) kasjer: szkoła zawodowa, praktyka samorządowa przynajmniej dwuletnia,

3) referent podatkowy: wykształcenie średnie, ewentualnie ukończony Wydział prawa i umiejętności politycznych, oraz praktyka jednoroczna.

4) siła kancelaryjna: szkoła średnia, najmniej 6 klas lub szkoła zawodowa.

Kandydaci mają przedłożyć do 1 marca 1931 r. metrykę urodzenia, na dowód nieprzekraczalnego 40-tego roku życia, dowód obywatelstwa, świadectwa w odpisach legalizowanych, curriculum vitae.

Posady nadane będą prowizorycznie za kontraktem od dnia 1 kwietnia 1931 roku, a po roku nienagannej służby może nastąpić stabilizacja.

Do posad przywiązane są pobory: ad 1) IX-go, ad 2) XI-go, ad 3) X-go, ad 4) XII-go stopnia służbowego.

Przewodniczący Tymczasowego Wydziału Powiatowego: **Marossanyi.**

Zawiadomienie.

W ostatnich dniach zatrzymano dwa falsyfikaty biletu bankowego 10-złotowego II emisji z datą 20 lipca 1929 r., oznaczone Ser. ES 9375367 i Ser. DM 9375388.

Typ. I.

Falsyfikat odbito drukiem zwyczajnym na papierze grubszym. Linje rypsu wykonane są farbą wodną, wskutek czego papier na falsyfikacie ma wygląd szaro-brudny.

Znak wodny na marginesie z podobizną króla Bolesława Chrobrego, wykonany mechanicznie farbą tłuszczową, widoczny jest słabo na powierzchni tak strony przedniej biletu jak i odwrotnej.

Rysunki figur symbolicznych i ornamentacyj roślinnych wykonano niedokładnie, linjami grubszemi, nieregularnemi, przyczem kolor farby bronzowej występuje silniej a niebieskiej słabiej, niż na bilecie autentycznym.

Podpisy i cyfry numeru są grubsze i lekko zalane.

Druk napisów o konturach nieostrych, zwłaszcza na odwrotnej stronie biletu.

Całość falsyfikatu utrzymana jest w kolorach brudnych, szczegóły zaś rysunków nieuplastycznione nie występują tak przejrzyście, jak na bilecie autentycznym.

Falsyfikat jest dość łatwy do rozpoznania.

Bank Polski.

Z dniem 29 stycznia 1931 r. uruchamia się urząd pocztowo-telegraficzny w Krynicy-Zdroju powiat Nowy Sącz, województwo Kraków, pod nazwą: „Mistrzostwo świata w Hokeju na Lodzie, Krynica-Zdrój". Urząd ten będzie czynny do dnia 8 lutego 1931 włącznie. Zakres działania: przyjmowanie przesyłek listowych zwykłych i poleconych, sprzedaż znaczków, przyjmowanie telegramów i rozmów telefonicznych oraz służba odddawcza wyłącznie dla członków międzynarodowych zawodów hokejowych. Urząd ten będzie połączony kursowo z urzędem pocztowym Nr. 1 w Krynicy-Zdroju.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w agencjach pocztowych Konkolniki, powiat Rohatyn i Sypniewo k. Ostrołęki, powiat Maków Mazowiecki, Bukowina, powiat Nowy Targ, Jarosławicze, powiat Dubno i Chorów, powiat Horochów, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną.

Walne Zgromadzenie Żydowskiego Klubu Sportowego „Jehuda" w Krakowie odbyte dnia 31 maja 1930 r. uchwaliło rozwiązanie tegoż i zfuzjonowanie z Ż. K. S. „Hakoah" w Krakowie.

Jakób Dorf.

Zawiadamiam niniejszem, że Towarzystwo pod nazwą „Pierwszy Podgórski Klub Cyklistów" z siedzibą w Podgórzu zostało dobrowolnie rozwiązane.

F. Wodecki, b. sekretarz.

Zagubione dokumenty, które unieważnie się, zgłosili:

1) Krzywacki Stefan, Lwów, ul. Kurkowa 12, świadectwo maturyczne wydane w r. 1909 przez II Szkołę Realną w Krakowie.

2) Kapusta Stanisław, Czernichów, powiat Kraków, dowód rejestracyjny samochodu Nr. Kr. 6207, wydany przez Dyrekcję Robót Publ. w Krakowie.

3) Mucha Jan, Kasinka Mała, powiat Limanowa, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 157427.

4) Ks. Chrobak Walenty, Tarnów, profesor III. Gimnazjum, legitymację urzędniczą, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Krakowie.

5) Buksa Stanisław, Chabówka, dowód tożsamości konia.

6) Świerczek Ludwik, Luszowice, powiat Dąbrowa, dowody tożsamości koni Serja D. Nr. 36353 i 38107.

7) Goldberger Daniel, Kraków, ul. Zielona 21, licencję szoferską Nr. 2343 wydaną przez Dyrekcję Robót Publicznych w Krakowie.

8) Nichter Jerzy, Kraków, ul. Prądnicka Nr. 76 A, książeczkę wojskową Nr. 1328/24 — rocznik 1902 — wydaną przez P. K. U. w Poznaniu.

9) Konińska Stefanja, emerytowana nauczycielka szkoły powszechnej w Rudawie, powiat Chrzanów, legitymację urzędniczą Nr. 142/30.

10) Malinowski Antoni, Szczawnica Wyżna, zaświadczenie wojskowe wydane przez P. K. U. Nowy Targ, kategorja E, rocznik 1896.

11) Engelberg Izaak, Tarnów, ur. w Sieniawie w r. 1884, książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Tarnów.

12) Dyczek Rudolf, Hałcnów Nr. 293, powiat Biała, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 110649.

13) Gawałkiewicz Józef, Zakopane, książeczkę wojskową, wystawioną przez 55 pułk piechoty.

14) Kordeczka Wojciech, Zawadka Nr. 14, powiat Limanowa, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 151095.

15) Steinberg Leon, książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

16) Madziar Wojciech, Januszkowice, powiat Pilzno, ur. w r. 1896, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów.

17) Pietrąs Marjan, Kraków, Florjańska 6, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-miasto i kartę mob. wydaną przez Magistrat m. Krakowa.

18) Semik Władysław, zaświadczenie wojskowe wydane przez Okręgowy Zakład Gospodarczy Nr. 5. w Krakowie z dnia 30 września 1924

19) Nowak Jan, Bieńkowice, Nr. 4, powiat Bochnia, dowód tożsamości konia S. D. Nr. 10947.

20) Dudek Piotr, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 124993, wydany przez gminę Sułosowę, powiat Olkusz, zapisany do księgi Ewid. Z. Serji 23 w gminie Ostrężnicy, powiat Chrzanów.

21) Matzke Jan, Kraków, Plac Dominikański Nr. 1, kartę zwolnienia (rocznik 1900) wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

22) Wojdała Stanisław, Zielonki Nr. 60, powiat Kraków, dowód tożsamości konia, Serja B. Nr. 176164 wydany przez gminę Zielonki.

23) Janicki Antoni, Chałupki Branickie Nr. 167, powiat Kraków, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 60461 wydany przez Komisję wojskową w Mogile.

24) Swiętek Józef, Krzeszów Nr. 283, powiat Maków, dowód tożsamości konia Nr. 194028.

25) Jucha Franciszek ur. w r. 1901, Biała, wojskową kartę zwolnienia wystawioną przez P. K. U. Bielsko-Biała.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41.

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. — Przedpłata na rok 1931 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł. kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przesyłać na rachunek czekowy Pocztowej Kasy Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409144. Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. Zielona 7, pod kier. T. Zakulskiego. — Nr. telefonu 105-10.